

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. listopadu 2023 v senátu složeném z Mgr. Víta Sochovského, předsedy senátu, a přísedících Mgr. Petry Černé a Věry Blažejové,

takto:

Obžalovaný

V [redacted] B [redacted],

narozený [redacted] v Plzni, trvale bytem [redacted], [redacted], nyní bytem [redacted], [redacted],

je vinen, že

dne 24. 7. 2021 v 01.05 hodin ve Slaném, okr. Kladno, v ul. [redacted], v klubu [redacted], v přítomnosti nejméně tří osob, jako účinkující, vystupující pod uměleckým jménem „[redacted]“, po předchozí slovní rozepři s poškozeným T [redacted] Č [redacted], započaté ještě v prostoru klubu během vystoupení, u vchodu do prostoru klubu, tohoto udeřil nečekaně jednou ranou pěstí do obličeje a následně poškozeného pronásledoval a natlačil do rohu přístupové chodby, kde mu uštědřil několik dalších úderů, načež obžalovaného a poškozeného oddělil „vyhazovač“, který je následně vykázal ven před prostor klubu [redacted], kde potyčka obžalovaného a poškozeného ještě po určitou dobu pokračovala,

příčemž uvedeného jednání se dopustil, přestože byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 15. 8. 2017, sp. zn. 30 T 102/2016, který nabyl právní moci dne 4. 1. 2018, mimo jiné odsouzen pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 50 hodin, který vykonal dne 11. 4. 2019,

tedy

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a uvedený čin spáchal opětovně,

čímž spáchal

přechin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku,

za což se odsuzuje

dle § 358 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 62 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, § 63 odst. 1 tr. zákoníku, k trestu **obecně prospěšných prací ve výměře 200 (dvě stě) hodin**.

Podle § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **peněžitý trest** v počtu 50 (padesát) denních sazeb v částce 400 (čtyři sta) Kč, tedy **celkem 20 000 (dvacet tisíc) Kč**.

Dle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený T. Č. se svými nároky na náhradu škody a nemajetkové újmy a poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný V. B. při hlavním líčení uvedl, že v inkriminovaný den jel do Slaného na hudební vystoupení, kterými se živí. Většinu večera trávil s přáteli mimo klub, kde měl hrát. Na místo dorazil až asi 30 minut před vystoupením. Většina jeho show probíhala v klidu, ale v jejím závěru ji přerušil a poslední dvě písně nedohrál, jelikož vystoupení narušil pan poškozený Č. a jeho přátelé, kterých bylo dle odhadu obžalovaného asi deset. Tito lidé začali během vystoupení obžalovanému nadávat a urážet ho, a to proto, že měl údajně zpívat na playback. Měl pocit, že se záměrně snaží vyvolat nějaký konflikt. Nejhorší dle obžalovaného ale bylo, že mu vyhrožovali, řekli mu, že si ho venku chytí a pobodají ho. Část této roztržky je zachycena i na videu. Jeden z mužů, kteří vystoupení narušili, mával obžalovanému prstem před obličejem, a on toto gesto bral velmi vážně a chápal ho jako výhrůžku. Obžalovaný proto ukončil show a odebral se do zázemí klubu a nechal si vyplatit honorář za vystoupení s tím, že pak měl v plánu z klubu odejít, aby neměl problémy. Nevhodné chování diváků s nikým z pořadatelské služby či security služby, neřešil. Jelikož klub nemá žádný zadní východ a ze strany pořadatele mu nebyl nabídnut žádný doprovod, musel obžalovaný s přáteli odejít přes prostor klubu, což bylo asi půl hodiny po přerušení vystoupení. Když se svými přáteli vycházeli ven z klubu, v prostoru chodby se obžalovaný ve dveřích s někým srazil. Šlo o náhodu, proto se obžalovaný nejdříve druhému muži omluvil, ale poté si všiml, že jde o toho stejného, který mu v klubu vyhrožoval pobodáním. Šlo o poškozeného T. Č., který obžalovanému na omluvu opáčil vulgaritou, načež obžalovaný, když se vzpamatoval a zjistil, o koho jde, na nic nečekal a nechtěl být tím, kdo dostane první ránu či bude pobodán, jak mu bylo vyhrožováno. Proto dal obžalovaný poškozenému facku na hlavu, aby eliminoval jeho možný útok. Obžalovaný se domnívá, že poškozený Č. byl silně opilý a také pod vlivem drog, což jen zvyšovalo jeho nevyzpytatelnost, a proto v sebeobraně ihned jednal. Sám obžalovaný vypil za celý večer cca čtyři velká piva. Po úderu rukou se snažil obžalovaný z klubu rychle zmizet, ale s poškozeným se v chodbě za dveřmi chytli a obžalovaný také dostal nějaký úder pěstí. Na to reagoval přítomný „vyhazovač“, který je

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

oba popadl a roztrhl od sebe, načež se mu obžalovaný vysmekl a z klubu utekl ven do přilehlého parčíku, který je vzdálen asi 50 metrů od vchodu. Odtud sledoval všechno co se dělo před klubem, ale nijak se do konfliktu nezapojoval, jelikož si je vědom, že je v podmnínce a nemůže si dovolit žádné problémy. Před klubem došlo k potyčce mezi třemi kamarády obžalovaného a skupinou asi osmi až deseti Romů. Ti měli početní i celkovou převahu a posléze se do konfliktu během několika málo minut zapojili další lidé. Kdo v těchto skupinách byl, nedokáže obžalovaný uvést, byli to jak Romové, tak i další osoby z klubu neromské národnosti a vzezření. Obžalovaný viděl, že došlo k tomu, že se poškozený T. Č. ocitl na zemi, kdo ho na zem poslal, obžalovaný neví, ale nebyl to D. Dv. který pak poškozeného na zemi kopal do hlavy. Dle obžalovaného to vypadalo, jako by si na poškozeném vybíjel nějakou svou frustraci a dle obžalovaného šlo o přehnanou reakci. Na to se skupina přátel obžalovaného dala na útěk a obžalovaný se k nim připojil. O poškozeného se starala nějaká dívka, slyšeli křik, a že se bude volat sanitka. Došlo ještě na honičku městem a jejich skupina utekla až z města ven, kde je nakonec vyzvedla přítelkyně jednoho z nich. Spali v Buštěhradu u kamaráda, který ale u konfliktu nebyl. Obžalovaný není sám, kde má tetování v obličeji, podobně potetovaný je také kamarád, kterému říkají „Zadrátovanej“, ten byl na místě konfliktu s nimi, šlo o jednoho z trojice, která se prala před klubem. Obžalovaný vystupuje vcelku často, ale nic podobného na svém koncertě nezažil. Na koncertě ve Slaném byla s obžalovaným také jeho tehdejší přítelkyně N. V., ale byli pohádání a během večera se příliš neviděli a nestihli si toho ani příliš říct.

3. Poškozený svědek T. Č. při své výpovědi postupně popsal průběh večera, který skončil jeho napadením a zlomenou čelistí. Večer trávil s přáteli K. a P., nejprve šli na vodní dýmku a asi dvě piva, poté se přesunuli na akci v lesoparku na Hájích, kde byli jen chvíli než zamířili společně do města. Když míjeli klub v ulici, nevěděli, jaká akce se tam odehrává, ale šli se podívat. V té době měl vypít tři piva. Zaplatili vstup a poté se v klubu bavili, tancovali na parketu, popíjeli pivo a drinky. Při jednom vystoupení poškozený a jeho přátelé řešili, že interpret vystupuje na playback a M. K. na něj zamával a nějak to s vystupujícím řešil, čemuž však poškozený nevěnoval pozornost. Vystupující dokončil písničku a někam odešel, poškozený se domnívá, že neunesl kritiku. Během vystoupení obžalovaného nezaznamenal poškozený, že by více lidí mělo problém s playbackem a ani M. K. za to obžalovaného nijak nekritizoval, jen se obžalovaného zeptal, proč vystupuje takto. Určitě při tom nepadla ani žádná výhrůžka, neví ani o tom, že by snad měl kdokoli v klubu zbraň či o ní hovořit. Následně si šli dát ven cigaretu, což mohlo být po nějakých dvaceti či třiceti minutách. Poškozený dokouřil jako první a vracel se zpět z chodby určené ke kouření do prostoru klubu. Když byl ve dveřích, které místnosti spojují, tyto se otevřely a poškozený dostal okamžitě ránu do obličeje, po které spadl na zem, resp. podlomil se v kolenou, až ho zvedal vyhazovač a řekl, ať se jdou prát ven. Přestože poškozený namítal, že se vůbec prát nechtěl a nechce, byl také vyhozen z klubu. Venku se proti němu postavil obžalovaný B. a začala potyčka, kdy poškozeného obžalovaný vícekrát udeřil, aniž se poškozený mohl bránit protiúderem, poté byli v klinči a v něm spadli na zem a už tam byl větší shluk lidí včetně nějaké ženy. Kde byli přátelé, se kterými přišel, poškozený neví, slyšel jen jejich křik. Při pádu na zem cítil poškozený jakési škrábnutí v oku. Když ležel na zemi, jen se kryl a rány litaly, kdo mu je dával, nedokáže poškozený určit, a poté již neví, co se dělo, jelikož byl v bezvědomí. Pokud hovořil i o šlápnutí, nejspíše bylo, jelikož teď je to už delší časový odstup a věci si vybavuje hůř. Když se probрал, měl už více zranění a byla u něho nějaká cizí žena a poté přijela na místo sanitka, kterou ale poškozený odmítl. Měl v sobě několik piv a byl z celé věci rozhozený, chtěl se v klidu vyspat doma s tím, že ráno půjde k doktorovi. Nebyl na zdravotníky úplně slušný, byl domláčený a necítil se dobře. V nemocnici ve Slaném už dříve byl a neměl úplně nejlepší zkušenost, obával se tedy, jak by vyšetření probíhalo, pokud by ho tam přivezli s tím, že se někde opilý pral. Ráno se k lékaři dostavil a zjistili, že má zlomenou čelist. Po čtrnácti dnech podstoupil operaci, přičemž se však destička s výztuhou neuchytila a museli ji

znovu vyndat a při tom poškodili žvýkáci sval poškozeného. Měl poté stravovací omezení, nemohl dlouho pevnou stravu a celkově byl z konfliktu a napadení ve stresu a měl obavy, aby se něco podobného neopakovalo, výrazně omezil také svůj společenský život. Z dalších komplikací a omezení to byla psychická anorexie, bolesti hlavy, neustálé, poškozený trpí nespavostí a léčí se s tím na neurologii, má bolesti od krční páteře, spí jen tři, čtyři, hodiny. Jeho lékař mu předepsal antidepresiva a ta bere doposud. Dále podstoupil léčbu na stomatochirurgii. V případě psychických problémů, tyto chtěl řešit, ale všude se velmi dlouho čeká, proto na to nedošlo. Stejně tak musel skončit poškozený s prací, dříve dělal pizzaře, ale to už nyní nemůže i kvůli potížím s krční páteří. Dříve už se poškozenému stalo, že se dostal do konfliktu a do potyčky, která se stala před touto diskotékou. Také tehdy byl na místě napaden, pomáhal tam svému bratranci a nakonec ačkoliv byl poškozený, tak ještě skončil s odsouzením za výtržnictví. Domnívá se ale, že jeho trestní minulost s projednávanou věcí nijak nesouvisí a není důvod ji řešit, zvláště když se už poškozený hodně změnil. Poškozený nerozumí tomu, jak si obžalovaný může dovolit v jedné ze svých písní zpívat, že byl „rozjetej jako Nissan a rozšlapal mu hlavu jako pizza“, což považuje za evidentní doznání a drzost ze strany obžalovaného, který měl tuto píseň natočit asi dva měsíce po projednávaném incidentu.

4. Svědek M. K. popsal ve své výpovědi začátek společného večera s poškozeným Č. a svědkem P. Do klubu dorazili po návštěvách jiných míst, na kterých vypili nějaká piva. Věděli, že v klubu bývají o víkendech akce, a tak se tam šli podívat. V klubu si svědek K. dal nějaká piva a už si není jistý, zda i nějaký drink. Alkohol na něho působí hodně, dá si dvě piva a už o sobě příliš neví. V klubu se přáteli bavili a poté přišlo na vystoupení obžalovaného, kterého do té doby svědek neznal. Zarazilo je, že rapuje tzv. na playback, a tak na něj hulákali, protože nic takového svědek na žádném podobném koncertu nezažil a byl nespokojený, že platil vstup, když pak poslouchali v podstatě rádio. Nebyli určité při pokřikování vulgární ani obžalovanému nijak nevyhrožovali, ten vystoupení přerušil a to bylo vše. Do této debaty s obžalovaným se zapojil jak P. tak i poškozený T. Č. Pak si svědek vybavuje, že šli s Patrikem na cigaretu do přístupové chodby mezi hlavním vchodem a prostorem klubu. Není si jistý, kde byl v té době T., ale když kouřili, všimli si skupinku lidí, která kolem nich prošla, a při tom do někoho bouchali. Svědek K. spolu s P. se šli podívat o co jde a zjistili, že bouchají do T. Č., bylo to čtyři nebo pět osob a svědek si je jistý, že mezi nimi byl i obžalovaný. Do tohoto konfliktu zasáhl vyhazovač, který je odtrhnul a skupinku vykázal ven před klub. Pak však nepočkal ani snad pět minut a vyhodil z klubu i poškozeného, kterého tak v podstatě předhodil útočníkům, kteří na T. Č. čekali venku, z čehož byli v šoku. Svědek a P. šli samozřejmě s poškozeným, který měl obavy a šel před nimi, když ho někdo vzal a zatáhl pryč a křičeli, že poškozený měl sahat na jejich holky a bránili jim v tom, aby poškozenému pomohli. Svědek viděl, jak skupina lidí, kteří byli nejméně tři, napadli poškozeného a na zemi do něho mlátili, kopali a šlapali mu na hlavu. Mezi útočníky opět svědek poznal obžalovaného, který na hlavu poškozenému také šlapal, ale potetovaných lidí v obličeji tam bylo více. Když doběhli na místo potyčky poškozenému pomoci, skupina utekla a pak už jim s poškozeným pomáhala nějaká dívka. Svědek nakonec pomáhal odvést poškozeného domů a tím to pro něj také celé skončilo. Napadení venku trvalo dle odhadu svědka asi dvě minuty, když se k němu dostali, tekla mu krev z hlavy a z úst, nemohl se příliš hýbat. Do sanitky nechtěl, a tak ho odvedl svědek k sestře. S ošetřováním T. Č. pomáhala dvě děvčata, jedna Romka a druhá neromka. Po incidentu viděl svědek T. asi až po měsíci a nebyl na tom příliš dobře, špatně mluvil a měl problémy s jezením a zhubnul. Na žádné další akci, že by se šli společně večer bavit už nebyli. Ví, že T. se dříve občas někde popral, ale to asi každý, kdo se chodí bavit ven. Že by svědek viděl poškozeného prát se, to ne.

5. Svědek P[REDAKCE] P[REDAKCE] vypověděl, že daného večera dorazil do klubu [REDAKCE] ve Slaném někdy kolem desáté či jedenácté večer, určitě za tmy. Před tím už byli na jiných místech, kde pili pivo. V baru se bavili, a pak měl údajně svědek K[REDAKCE] něco říct během vystoupení obžalovanému, ale to svědek o tom neví nic bližšího, než že šlo o používání playbacku. Asi půl hodiny poté, co obžalovaný vystoupení přerušil, šli společně s K[REDAKCE] a Č[REDAKCE] na cigaretu do spojovací chodby. Poškozený T[REDAKCE] Č[REDAKCE] dokouřil jako první a vrátil se do klubu, zatímco K[REDAKCE] a P[REDAKCE] ještě byli v chodbě, když si všimli, že u dveří se někdo pere. Šli se podívat blíž a zjistili, že jde o T[REDAKCE] Č[REDAKCE] a obžalovaného B[REDAKCE]. Kolem už byla skupinka lidí, ale potyčku ukončil až vyhazovač, který je chytl a řekl: „oba ven!“ Už při konfliktu v chodbě byl poškozený Č[REDAKCE] dle svědka v defenzivě, dostal odhadem tak dvě či tři rány, ale nijak tvrdě. Obžalovaný B[REDAKCE] odešel na pokyn vyhazovače ihned, ale poškozený Č[REDAKCE] se zdráhal, ale nakonec musel taky, byť vyhazovači říkali, že na poškozeného venku čekají další lidé. Zraněný se svědkovi poškozený v tu chvíli nezdá. Svědek P[REDAKCE] se šel podívat ven a tam viděl, jak poškozený couvá na parkovišti před obžalovaným. Svědek chtěl zasáhnout, ale jiný muž s tetováním v obličeji mu v tom bránil a svědek K[REDAKCE] se také nevydal poškozenému pomoci, možná ze strachu před početní přesilou. Po chvíli svědka vytlačili až zpět do tunelu klubu, a tak na B[REDAKCE] a Č[REDAKCE] neviděl. Do tebe doby ale do sebe byli zaklesnutí a žádná rána nepadla, byť se oba snažili, ale Č[REDAKCE] jen v obraně. Svědkovi se pak podařilo dostat ven a viděl, jak poškozený Č[REDAKCE] ležel na zemi a kolem něho byl hlouček lidí, kteří do něho kopali, resp. svědek popsal jedno kopnutí. Tou dobou už bylo na místě dost křiku a vřava a útočníci se dali na útěk. Když se svědek dostal až k T[REDAKCE] Č[REDAKCE], měl odřený obličej a skvrnu od krve, ale sanitku odmítal s tím, že se chce jít vyspat domů. V jiné rvačce poškozeného svědek nikdy nezažil, byť slyšel, že i poškozený v minulosti byl nějaké svědkem. Ven se bavit už spolu od té doby nechodí, když se s poškozeným potkají, prohodí jen pár slov, poškozený se mu svěřoval, že nemohl po incidentu jíst a nemá chuť k jídlu.
6. Svědkyně nezl. M[REDAKCE] T[REDAKCE] při hlavním líčení uvedla, že v inkriminovaný den byla v klubu [REDAKCE], kam se šla se svou tetou podívat na známé rapery, které viděla na plakátu. Krátce poté, co se dostaly do klubu a zaplatily vstupné, byly u toho, když jeden raper napadnul T[REDAKCE] Č[REDAKCE]. Raper byl obžalovaný V[REDAKCE] B[REDAKCE], poznala ho, protože ho poslouchají její kamarádi. Ač byla u potyčky velmi blízko, neviděla, jestli padla rána pěstí, protože teta ji ihned odvedla pryč, aby se jim něco nestalo, ale viděla, jak se obžalovaný napřáhoval a ruku měl v pěst sevřenou. Šly s tetou ven, před klub a domů. Další rvačku už žádnou neviděly. Na internetu se pak druhý den řešilo, že poškozeného měl někdo udeřit do hlavy
7. Svědkyně V[REDAKCE] P[REDAKCE] uvedla, že na koncert obžalovaného vyrazila do Slaného poté, co si všimla na sociálních sítích upoutávky. Na koncert pak obžalovaného doprovázela, setkala se s ním a jeho přáteli již před koncertem. Koncert samotný pak probíhal v klidu až do okamžiku, kdy si svědkyně povšimla, že začaly padat nějaké nadávky a pak tam někdo z party asi tři nebo čtyři Romů vykřiknul, že obžalovaného pobodá, protože zpívá na playback. Na to obžalovaný ukončil své vystoupení a odešel do tzv. backstage, kde ho svědkyně P[REDAKCE] uklidňovala, protože byl z celé situace naštvaný. Po chvíli obžalovaný zázemí opustil, s nikým se neloučil, ale svědkyně neví, kde byl, vyrazila ho po pár minutách hledat ven, kde před klubem narazila na zraněného člověka, který tam seděl na parkovišti a měl hlavu od krve. Nebyl v bezvědomí, byl orientovaný, se svědkyní komunikoval, ale kdo mu ublížil, neřekl. Svědkyně ani nedokáže zpětně určit, zda to byl jeden z mužů, kteří narušili koncert obžalovaného. Protože je svědkyně zdravotní sestra, tak muži pomohla. Jak se mu zranění přihodilo, neviděla. Kolem zraněného byla situace nepřehledná, spousta lidí křičelo, že umírá, jiní zase, že je v pohodě, ale před klubem bylo velké množství nervózních osob, a tak když svědkyně slyšela, že se blíží sanitka, vrátila se do klubu. Volala také obžalovanému, aby zjistila, kde je, ale ten jí řekl, že je pryč. Svou náhlou nepřítomnost

jí nijak nevysvětloval, jen jí řekl, ať se drží nějakého jeho kamaráda, což svědkyně učinila a také s ním z místa poté odjela do Buštěhradu, kde se opět setkala s obžalovaným.

8. Svědek D [REDACTED] D [REDACTED] vypověděl, že na koncert do Slaného jel s obžalovaným a dalšími přáteli, z nichž jeden měl stejně jako obžalovaný tetování v obličeji. Před koncertem si dali nějaká piva a pak vyrazili do klubu, kde měli vystupovat. Svědek D [REDACTED] vystupoval na koncertě také. Pak koncert přerušily nějaké nadávky a svědek viděl, jak obžalovanému někdo z publika hrozil, naznačoval podříznutí krku, byl tam nějaký spor. Koncert byl pak přerušen, protože obžalovaný byl rozrušený. Po nějaké chvíli šli s obžalovaným z klubu ven, svědek šel za obžalovaným a viděl, jak se náhodně střetli s jedním z mužů, co vyhrožovali, ve dveřích v takové uličce a začali se prát. Na to je vyhazovač velmi rychle přerušil a vyhodil je z klubu ven, ať si to jdou vyřídit tam. Do prvního konfliktu se nikdo další nezapojoval, jen ti dva (obžalovaný a poškozený), ale pak šel svědek s obžalovaným ven, aby ho kryl. Venku byla v přesile druhá strana, co dělal obžalovaný, svědek většinu času neviděl, jelikož byli zády k sobě, zaznamenal nicméně, že se znovu obžalovaný pral s poškozeným a viděl jednu ránu pěstí, kterou dal obžalovaný poškozenému. Svědek si pak ještě všiml, že obžalovaný na chvíli zmizel a ten druhý výrazně potetovaný (v obličeji) muž se pral s poškozeným místo obžalovaného, který se následně do potyčky vrátil, a to už se to tzv. dorvalo. Na zemi pak ležel poškozený, kterého svědek, když odcházeli, provokativně kopnul do hlavy, a pak už utekli. Měli strach, utekli až za město, kde je pak vyzvedlo auto. Kopnutí do hlavy bylo proto, aby se svědek poškozenému vysmál, za to, že je napadali a pak tam ležel na zemi. Kop byl dle svědka D [REDACTED] nejspíše někam do oblasti temene a intenzita nebyla taková, že by ho chtěl zabít, ani s rozběhem, byl to spíše menší až střední síla. Poškozenému v té době tekla krev snad z oblasti rtu. Jinak se sám svědek fyzicky do potyčky nezapojoval.
9. Svědkyně M [REDACTED] K [REDACTED] uvedla, že neviděla, co incidentu předcházelo, v klubu [REDACTED] nebyla, ale šla venku kolem, když poškozenému T [REDACTED] Č [REDACTED] šlapal útočník na hlavu. Svědkyně viděla, jak se na parkovišti pere skupina asi čtyř či pěti osob. Od bratrance poškozeného slyšela, že Č [REDACTED] už v klubu provokoval, k jeho osobě uvedla, že je to taky pěkný „hajzl“. Zvláště když je opilý, což ten večer byl. Č [REDACTED] měl pak zlomenou čelist, svědkyně vše sledovala až do příjezdu sanitky. Poté, co na něj útočník šlapal, ležel Č [REDACTED] na zemi a svědkyně K [REDACTED] se o něho bála. Pomáhala mu nějaká cizí slečna. Kromě shánění sanitky se pak ještě na místě řešilo, že poškozený přišel o brašnu s marihuanou, poškozená o něm ví, že je dealer. Útočníka, který na poškozeného šlapal, si svědkyně vybavuje, měl výrazná tetování. Při pohledu na obžalovaného však sdělila, že to není ten stejný muž, útočník byl vyšší. Byl to dle svědkyně ten rapper, který uvnitř vystupoval, ale jménem ho nezná a neviděla ho vystupovat. Útočníci byli v přesile, ale na poškozeného šlapal jen jeden z nich, kterého pak odtrhli, nasedli do auta a odjeli. Někdo jí říkal, že se rvali už v klubu. Útočníka, který na poškozeného šlapal, potkala svědkyně znovu, asi půl roku po událostech ve Slaném. Pracovali spolu na brigádě v masně v Praze, ale je si jistá tím, že to není muž, který sedí v jednacím síni (obžalovaný).
10. Svědkyně N [REDACTED] V [REDACTED] vypověděla, že na místě incidentu ve Slaném vůbec nebyla. Je si vědoma, že když byla na policii poprvé, vypovídala zcela odlišně, ale ve skutečnosti tam nebyla. K dřívější výpovědi ji nikdo nenutil, chtěla to tak sama, byla zamilovaná do obžalovaného. Nechtěla, aby měl problémy, přičemž však nebyla schopna říci, proč by měl nějaké problémy mít. Jen neurčitě uvedla, že nechtěla, aby z toho vyvázl špatně. Obžalovaný jí jen říkal, že se ve Slaném poprali, že se tam něco stalo, ale neříkal, co konkrétně. Dnes spolu s obžalovaným už nejsou, figuruje současně jako poškozená v jiné trestní věci vedené proti obžalovanému u Obvodního soudu pro Prahu 5, ale strach z něho nemá (současně jedním dechem přítomné, vč. obžalovaného, ujistěvala, že „žalobu“ k obvodnímu soudu nepodala – pozn. soudu). Zda jí obžalovaný po návratu ze Slaného něco o tom, co se tam stalo, říkal, to si svědkyně nepamatuje.

Jak a proč se 5 dnů po incidentu objevila poškozená na policii, to už si rovněž nepamatuje. Obžalovaného popsala jako citlivého a zároveň výbušného a zlého. Sama byla terčem i fyzického násilí z jeho strany, současně však nikdy neviděla, že by se projevoval obžalovaný násilně ještě vůči někomu dalšímu.

11. Svědek M■■■■ M■■■■ vypověděl, že na koncert do Slaného přijel společně s obžalovaným a byl také při tom, když obžalovaný v klubu ■■■■■ vystupoval. Stál přímo na podiu spolu s obžalovaným a zaznamenal, že obžalovaného slovně napadá nějaký Rom, kvůli tomu, že hraje na playback. Tento obžalovanému zasahoval do vystoupení, byl vulgární a vyhrožoval násilím, že dá obžalovanému tzv. do držky. S tímto Romem, který zasahoval do vystoupení nejvíce, byli ještě další dva, přičemž šlo o téhož, se kterým se při odchodu z klubu obžalovaný střetl, a kterého nakonec měla odvézt sanitka, jelikož ho před klubem někdo napadnul. K potyčce mezi poškozeným a obžalovaným svědek M■■■■ sdělil, že když opouštěli klub, procházeli kolem shluku lidí, v němž byl také poškozený, který obžalovaného slovně napadl a začal cosi vytahovat z kapsy. Na to obžalovaný zareagoval tak, že na nic nečekal a obžalovanému dal lehkou ránu pěstí a odcházelo se ven. Poškozený na rámu nijak výrazně nereagoval, trochu s ním zatřásla, šlo dle svědka o lehčí tzv. potkávací úder. Svědek si toho příliš nevšímal, nezaznamenal ani, že by potyčka nějak dále pokračovala a řešili ji např. pracovníci ostrahy. Svědek se poté vrátil ještě do klubu a odcházel pak asi o dvě minuty později. Nebyl proto přímo u toho, jak měl poškozený být napaden před klubem, svědek viděl, jak leží poškozený na zemi a kolem něho nějakí lidé a všichni se perou. O koho šlo, svědek neví, nebyl to nikdo z jeho skupiny, a tedy ani obžalovaný. Svědek M■■■■ viděl, že do svědka bylo kopáno, ale poznat by nikoho nedokázal. V době, když svědek vyšel z klubu, obžalovaný tam již nebyl, volali si a obžalovaný mu sdělil, že se skrývá různě po městě, kde ho má nahánět skupina Romů. Dle svědka to muselo být kvůli té potyčce v tunelu, resp. ráně, kterou obžalovaný dal poškozenému, což bylo také naposled, kdy svědek M■■■■ obžalovaného viděl. Přímo svědka nikdo nenapadal ani mu nehrozil, jen když čekal na taxi, aby z místa odjel, vypytał se jeho skupiny někdo, ke komu patří a zda neví něco bližšího k napadení poškozeného. S obžalovaným se toho večera sešli u dalšího kamaráda na domě, ale Slané už se neřešilo.
12. Z výsledku znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství MUDr. Plockové Tatičové bylo zjištěno, že tato setrvává na závěrech, které učinila v písemném znaleckém posudku. Poškozeného od té doby neměla možnost vyšetřit či se seznámit s aktualizovanou zdravotní dokumentací. U zranění, které poškozený utrpěl, není dle znalkyně žádný vysloveně specifický úrazový mechanismus vzniku. Úder tupým předmětem do oblasti úhlu čelisti lze takto označit, ale co je oním předmětem, popř. zda ruka či noha, to určit nelze. Z praxe znalkyně to bývá nejčastěji úder pěstí. V případě zranění, která byla u poškozeného zjištěna lze nicméně dle znalkyně vyloučit, že by zlomenina čelisti vznikla pádem na zem. Pokud jde o otázku síly, která zlomení čelisti způsobí, je třeba dle znalkyně velké síly, přičemž postačuje jeden jediný úder, což je také varianta, k níž se znalkyně v tomto případě kloní. Není při tom podstatné, zda jde o silný úder rukou či nohou, významné je místo, na které úder dopadne (úhel čelisti) a právě velká síla. Ani přes tento fakt se na ruce útočníka nemusí objevit žádné viditelné poranění, jelikož podstatná je švihová energie. Pakliže byla znalkyně dotazována na zranění vzniklá šlapáním na hlavu, opět zdůraznila jistou hypotetičnost, která vyplývá i z toho, že velmi obtížně lze určit sílu, kterou šlápnutí proběhlo, ačkoliv právě intenzita je zcela zásadní v otázce vzniklých poranění. Nejtenčí místo lidské lebky je nicméně spánková kost, která je v takovém případě velmi zranitelná. Šlápnutí na hlavu proto dle znalkyně je významně méně pravděpodobnou příčinou zlomeniny čelisti, než silný úder a je nerozhodné, zda rukou či nohou. V případě vícero útočníků a většího množství úderů by dle znalkyně bylo možno spolehlivě určit původce konkrétního poranění (zde zlomeniny čelisti) jen na podkladě velmi kvalitního kamerového záznamu. Reakce člověka, který

utrpní zlomeninu čelisti je také dle znalkyně věcí velmi individuální, neboť každý má jiné vnímání bolesti, je jinak na úder připraven a i stabilita organismu jako taková se velmi liší. Ze by nutně muselo dojít k pádu na zem, to dle znalkyně být nemusí. Uvědomění si zlomeniny čelisti může dle znalkyně nastat až v okamžiku jejího použití, zpravidla při kousání (nikoliv prostém mluvení). Nejde-li o otevřenou zlomeninu, nemusí být zaznamenána ani při ošetření, pakliže si na ni pacient nestěžuje, což byl i případ poškozeného, který ošetření odmítl a chtěl z místa činu odejít sám.

13. Ve věci dále byly provedeny listinné důkazy, přičemž z lékařských zpráv byl zjištěn zdravotní stav poškozeného jak bezprostředně po incidentu, tak i po prodělané operaci zlomené čelisti a poté v průběhu léčení až do 8. 3. 2023. Dále byly provedeny soupisy léčebných výloh vypovídající o nákladech a úkonech, které si vyžádalo léčení poškozeného T [REDACTED] Č [REDACTED]. Ke zdravotnímu stavu poškozeného byl proveden k důkazu také odborný posudek zpracovaný MUDr. Igorem Farkašem a předložený samotným poškozeným, kterýžto posudek se vyjádřil v závěrech k otázkám stanovení bolestného a ztížení společenského uplatnění poškozeného T [REDACTED] Č [REDACTED].
14. Ve věci byly rovněž pořízeny protokoly o prohlídce těla, přičemž první se týkal osoby poškozeného, u něhož byl jeho stav zachycen na fotografiích z 25. 7. 2021 a druhý protokol se týkal osoby obžalovaného ze dne 29. 7. 2021. Zatímco u poškozeného lze zaznamenat velké množství poranění a oděrek po celém těle a dále otoky v obličeji a zafixovanou čelist, u obžalovaného není naopak patrné žádné zranění ani známky násilí a fotografie tak poskytují především podrobnou dokumentaci jeho tetování, které měl (a má) jak v obličeji, tak i na krku a rukách, přičemž jde o rozmanité motivy a nápisy.
15. Z protokolu o ohledání místa činu bylo zjištěno prostorové uspořádání na prostranství před klubem [REDACTED] ve Slaném v [REDACTED] ulici.
16. Další část důkazního materiálu pak tvořila videa, a to dvě získaná od svědků z jejich mobilních telefonů, která zachycují v jednom případě obžalovaného, který komentuje zřejmě napadení poškozeného a dále jiného potetovaného muže, který je viditelně poraněn v obličeji a hovoří o tom, že „včera celkem motocross, snad si týpek vole uvědomí, že si nemá dělat píču z lidí.“ Ze sociálních sítí pochází také screeny konverzace, na které zjevně osoba znala toho, co se ve Slaném stalo, odpovídá na dotazy či připomínky neurčených účtů na síti. Zda odpovědi psal přímo obžalovaný, není možno určit. V odpovědích je opakovaně zmiňováno, že ten, kterému byla zlomena čelist, vše vyprovokoval, vytáhl nůž a byl ve skupině, která měla být proti druhé skupině v početní převaze 10 na 3. V odpovědích je rovněž zmíněno, že se odpovídající jen bránil.
17. Rovněž byla k důkazu provedena videonahrávka, na které je zachycen moment, kdy došlo k přerušení vystoupení obžalovaného v klubu [REDACTED], kdy obžalovaný nechá ztlumit hudbu a následně komunikuje s osobami v publiku, mezi kterými je vidět svědka K [REDACTED] a také poškozeného T [REDACTED] Č [REDACTED]. Obžalovaný rozpravu s publikem zahajuje větou „máš problém, mladej?“, načež není kvalita taková, aby byla slyšet celá rozprava, lze ještě zachytit výraz „ostuda rapu“ směřující vůči obžalovanému. Současně nahrávka končí evidentně dříve, než si obžalovaný s publikem řekli vše.
18. Poslední videonahrávka, která byla k důkazu provedena, zachycuje náhodné setkání obžalovaného s poškozeným v prostoru dveří mezi klubem a spojovací chodbou vedoucí k východu. Z nahrávky bylo zjištěno, že oba zmínění muži na sebe zcela náhodně narazili v 01.05 hodin, načež reakcí obžalovaného bylo, že poškozeného udeřil a pravou rukou sevřenou v pěst a poté jej pronásledoval do prostoru spojovací chodby, který již kamera nesnímá.

19. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že tento byl v minulosti dvakrát soudně trestán, přičemž přihlížet lze toliko k poslednímu záznamu z roku 2020, neboť dříve uložený trest obecně prospěšných prací za trestný čin výtržnictví již ke dni 11. 4. 2019 vykonal. Dne 17. 7. 2020 byl pak obžalovaný odsouzen pro spáchání trestných činů vydírání dle § 175 odst. 1, 2 písm. e) tr. zákoníku a poškození cizích práv dle § 181 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a to Okresním soudem Plzeň-město, kterým mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody ve výměře 2 let, jehož výkon byl odložen na zkušební dobu v trvání 3 let, kterážto už byla jednou prodloužena o další rok, tj. do 2. 12. 2024. Z přestupkových rozhodnutí, která měl soud k osobě obžalovaného k dispozici je patrné, že byl opakovaně projednáván a trestán pro přestupky proti veřejnému pořádku (spojeno s hádkami a hlasitými projevy násilí z jím obývaného bytu) rušením nočního klidu. Dále byl potrestán za přestupek proti majetku a také přestupek násilného charakteru vůči svědkyni V [REDAKCE], které ublížil na zdraví.
20. V projednávaném případě soud provedl také důkaz týkající se trestní minulosti poškozeného, u něhož shledal souvislost s projednávanou věcí, a sice rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 8. 2019 čj. 26T 183/2018-422 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2019 čj. 13To 263/219-468, kterým byl odsouzen spolu s dalšími dvěma spolupachateli za spáchání trestného činu výtržnictví dle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, kdy spáchal následující: *dne 21. 1. 2018 v době okolo 02:00 hodin v ulici [REDAKCE] ve Slaném, okres Kladno, před klubem [REDAKCE] napadli nejprve slovně a poté fyzicky poškozeného J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] před přítomnými svědky J. [REDAKCE] K. [REDAKCE], M. [REDAKCE] T. [REDAKCE], M. [REDAKCE] K. [REDAKCE], M. [REDAKCE] M. [REDAKCE], tím způsobem, že všichni obžalovaní nejprve přistoupili k uvedeným osobám jdoucím po ulici, zastoupili jim cestu, obž. B. [REDAKCE] přišel k poškozenému J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] kterému neustále opakoval otázku, zda ví, kdo vůbec je, vyžadoval jej, ať se s ním jde prát, poté přiběhl obž. C. [REDAKCE] a nečekaně udeřil poškozeného bezdůvodně rukou do obličeje, přičemž poté, co se poškozený začal bránit, jej obž. B. [REDAKCE] ze zadu uchopil a držel jej tak, čímž zabránil účinné obraně poškozeného před napadáním ze strany obžalovaných H. [REDAKCE] a C. [REDAKCE], kteří poškozeného opakovaně tloukli do oblasti obličeje a trupu, následně se poškozený i s ostatními přítomnými svědky přemístil do vnitřních prostor baru [REDAKCE], kde jej obž. H. [REDAKCE] nejméně jednou udeřil do brudníku a obž. C. [REDAKCE] napadal fyzicky svědka J. [REDAKCE] K. [REDAKCE], v důsledku napadení obžalovanými pak pošk. J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] utrpěl přinejmenším podkožní krvavý výron v oblasti obou očí a oděrky v obličeji a na rtech, (...) a tohoto jednání se obž. C. [REDAKCE] dopustil, přestože byl rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 22. 8. 2014, sp. zn. 26 T 132/2014, který nabyl právní moci dnem vyhlášení, odsouzen mimo jiné pro přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku.*
21. Pokud jde o návrhy na doplnění dokazování, tyto neshledal soud jako potřebné a z hlediska skutkového stavu nepostradatelné. Konkrétně doplnění o výpověď svědka s přezdívkou „Zadrátovanej“. Dle mínění soudu byli vyslechnuti všichni zásadní aktéři a svědci, kteří mohli přispět k objasnění skutkového děje. Je totiž evidentní, že vlivem delšího časového odstupu od okamžiku, kdy došlo k projednávanému jednání a dále nepochybně také vlivem alkoholu, který prakticky všichni zúčastnění požíli, bylo možno jen stěží očekávat posun v objasnění skutkového děje. Z provedeného dokazování má soud ve vztahu k osobě obžalovaného a projednávanému jednání dokazování za naprosto dostatečné. Paradoxně tomu tak není proto, že by byl zjištěn skutkový stav prostý pochybností, ale naopak již bylo v rámci výpovědi nastrádáno takové množství pochybností ohledně toho, zda skutečně obžalovaný způsobil poškozenému zranění (především pak výpovědi svědka D. [REDAKCE] a svědkyně K. [REDAKCE]), která mu byla přičítána, že by tyto pochybnosti nemohli rozptýlit ani další slyšení svědci.
22. Na základě takto provedeného dokazování má soud za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutkového děje. Po zhodnocení výše uvedených důkazů, které soud hodnotil jak jednotlivě, tak jako soubor ve vzájemné souvislosti v souladu s

§ 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k přesvědčení, že vina obžalovaného byla bez jakýchkoli pochybností prokázána toliko ve vztahu k jednání popsanému ve výroku rozsudku.

23. V projednávané věci je nesporné, že poškozený T. [REDACTED] Č. [REDACTED] byl dne 24. 7. 2021 v časných raních hodinách napaden před klubem [REDACTED] ve Slaném a byla mu způsobena závažná zranění, zejména pak zlomenina čelisti. Z hlediska dokazování představovalo klíčovou otázku, kdo byl pachatelem tohoto jednání, resp. zda to byl jen obžalovaný, jak tvrdila obžaloba.
24. Provedeným dokazováním, a to ani po jeho rozšíření, nebylo dle názoru soudu prokázáno, že by tomu tak skutečně bylo a obžalovanému by bylo možno přičítat, že poškozenému zlomil čelist. Bylo sice prokázáno, že obžalovaný poškozeného napadl a udeřil, avšak toto jednání se odehrálo ještě přímo v klubu [REDACTED] a nikoliv před ním, a bylo zaznamenáno na videozáznamu, kdy však bylo zjištěno, že jeho následkem nebylo vážné zranění poškozeného, k němuž došlo až při navazujícím konfliktu v prostoru před klubem, který bohužel žádná kamera nesnímala. Prokázané jednání přičitatelné obžalovanému pak soud popsal ve skutkové větě obsažené ve výroku rozsudku, kdy tento popis vychází zejména z již zmíněného záznamu, který na rozdíl od paměti jednotlivých svědků netrpí žádným zkreslením. Na záznamu je zachyceno náhodné setkání obžalovaného s poškozeným ve dveřích, které oddělují prostor klubu a spojovací chodbu, ve které byl prostor vyhrazený kuřákům. Z videozáznamu je patrné, že tím, kdo byl z náhodné srážky více překvapen, byl nepochybně poškozený, po němž se záhy obžalovaný ohnal ranou pěstí, načež se poškozený dal na útěk a obžalovaný se jal jej pronásledovat, kdy oba v tomto momentu zmizí ze záběru. Pořízený videozáznam tedy vyjevil, že ani výpověď poškozeného ani obžalovaného, kteří tento moment popisovali (a prožili), se neshodovaly s realitou. Poškozený hovořil o tom, že dostal první velkou ránu, po které ihned spadnul na zem, což se zjevně nestalo a ač lze stěží z videozáznamu vyhodnotit intenzitu úderu je očividné, že tento nebyl příliš dobře připravený a nezasáhl zřejmě cíl zamýšleným způsobem, což jistě vycházelo z nahodilosti situace. Stejně tak nicméně nebylo možno přisvědčit ani skutkové verzi, kterou soudu prezentoval ve výpovědi obžalovaný. Ten hovořil o tom, že nejprve na srážku reagoval omluvou a teprve poté se po poškozeném preventivně a z obavy ohnal při snaze o facku. Jednak je zřejmé, že jeho úder byl veden pěstí a současně z nahrávky nevyplyvá, že by obžalovaný měl jakýkoliv důvod jednat proti poškozenému okamžitě násilně a neměl jinou možnost řešení (např. útěk na druhou stranu, kde byl jeho doprovod). Proti tomu, že by snad odvracel byť jen domněle hrozící útok (nic tomu nenásvědčuje) hovoří také jeho následné počínání, kdy se poškozený dal na útěk a obžalovaný se jej snažil zachytit a evidentně to byl on, kdo nesl útočnou iniciativu a nehodlal v ní ustát ani po první ráně.
25. Zbytek obrazu o skutkovém ději stran prvotního napadení již soud utvářel na podkladě svědeckých výpovědí, neboť se odehrál mimo záběr kamery. Poškozený, svědek P. [REDACTED] i svědek D. [REDACTED] shodně vypověděli, že tento incident netrval nijak dlouho a velmi rychle byl ukončen ze strany přítomného vyhazovače, který následně jednotlivé aktéry vykázal ven před klub. Poškozený sám dokonce hovořil jen o jedné jediné ráně, naproti tomu svědci P. [REDACTED] a D. [REDACTED] zmiňovali, že ještě došlo k návazné potyčce, než tato byla v rohu místnosti ukončena. Svědek K. [REDACTED] pak hovořil o tom, že již ve spojovací chodbě byl poškozený Č. [REDACTED] napaden větší skupinou útočníků, nicméně jeho výpověď v tomto ohledu stála osamocena, stejně jako výpověď obžalovaného, který naopak popisoval jednání zcela opačně, a sice že sám utíkal a byl v pozici defenzivní. Jeho verzi však vyvrací kromě videa také výpověď svědkyně T. [REDACTED] která uvedla, že byla přítomna tomu, jak poškozeného T. [REDACTED] Č. [REDACTED] napadl obžalovaný, když byla u toho, jak se ho pokusil udeřit pěstí (část útoku zachycená na videozáznamu).

26. Jestliže při objasňování skutkového děje bylo možno až do momentu vykazání ze strany vyhazovače stavět na pasážích, které se napříč výpověďmi shodovaly, od tohoto okamžiku již tomu tak nebylo a téměř každá výpověď, která popisovala dění a potyčku před klubem, byla odlišná od té předchozí. Již jen tato skutečnost významně komplikovala objasňování skutkového děje, který musí být prost jakýchkoliv pochybností. Nebylo při tom možno určit, zda se výpovědi jednotlivých svědků takto zásadně rozcházejí proto, že by šlo o vědomou modifikaci skutkového děje či šlo o limity paměťové, intelektuální ale také vycházející z užití substancí ovlivňujících vnímání, alkohol nevyjímaje. Zásadní odlišnosti však byly zaznamenány i napříč skupinami svědků, kteří vypovídali v prospěch či neprospěch obžalovaného, což nasvědčuje spíše tomu, že nešlo o naučené a účelově učiněné výpovědi, ale rozdíly byly dány tím, že si již nikdo přesně nepamatuje, k čemu přesně na místě činu došlo. Za spolehlivě prokázané lze mít již jen to, že potyčka, ve které měl obžalovaný převahu, pokračovala ještě před klubem, nicméně variace výpovědi jednotlivých svědků již nutně vedou k závěru, že nelze určit, jak přesně se obžalovaný zapojil (jeden svědek hovořil o klinči s poškozeným, druhý a šlapání na hlavu, třetí o vzájemných úderech pěstí). Při takovéto různorodosti, která současně není dána tím, že by výpovědi popisovaly různé časové úseky potyčky, nelze vyslovit, která verze příběhu je pravdivá, a která nikoliv. Navzájem se však v podstatě popírají a zpochybňují jedna druhou, což vede k jedinému možnému náhledu ze strany soudu, a sice že nemůže přihlídnout k žádné z nich, jestliže není k dispozici důkaz, který by jednu, druhou, třetí či jakoukoliv další v pořadí podpořil a na úkor zbylých posunul do roviny jistoty.
27. Zatímco poškozený hovořil o to, že se na něho před klubem okamžitě sesypalo více útočníků, kteří ho srazili na zem, aniž byl schopen konkrétně určit od koho, který úder utřil, např. výpověď jeho přítele P. [REDAKCE] popisovala dění tak, že se poškozený zaklesl s obžalovaným a v klinči spadli na zem, aniž by u toho byla další osoba. Svědek D. [REDAKCE] naproti tomu přišel s verzí, že v přesile byla strana poškozeného a svědků K. [REDAKCE] a P. [REDAKCE], zmínil vzájemné údery pěstí mezi poškozeným a obžalovaným. Zcela stranou lze ponechat výpověď obžalovaného, ze které soud nevycházel pro její nedůvěryhodnost. Již incident v chodbě v klubu se zjevně odehrál jinak, než ho popisoval obžalovaný a stejně tak byl usvědčen ze lži, kdy tvrdil, že s ním ve Slaném byla jeho tehdejší přítelkyně, která však toto při své pozdější výpovědi vyloučila, aniž by snad v její výpovědi bylo možno spatřovat snahu o účelovost a školení obžalovanému, se kterým již nejsou partneři (bylo tomu spíše naopak a její odpovědi svou vyhýbavostí a neschopností si na cokoliv vzpomenout obžalovanému rozhodně neškodily). Ve výpovědi obžalovaného se však objevovaly záměrné lži, a proto nebylo možno s ní pracovat, jelikož veškerá jeho tvrzení tímto nutně utrpěla a byla pro soud nevěrohodná bez výhrady. Je jisté právem obžalovaného hájit se způsobem jakým uzná za vhodné (včetně lhaní) nicméně současně v takovém případě nemůže počítat s tím, že bude jeho výpovědi ze strany soudu přisvědčeno, je-li při lži natchytán.
28. Ačkoliv výpověď obžalovaného byla vyhodnocena jako zcela nedůvěryhodná, rozmanitost dalších výpovědí neumožnila vyřknout závěr, že by byl pachatelem jednání, které mu kladla za vinu obžaloba (ačkoliv vyloučit nelze ani to, že tomu tak bylo, potřebnou jistotu nemožno nalézt). Nad to nutno zdůraznit, že vyjma pochybností vycházejících z množství skutkových verzí zazněly v řízení před soudem také věci, které spíše nasvědčují, že obžalovaný skutečně nemusel být tím, kdo poškozenému zranění způsobil. V první řadě jde o výpověď svědka D. [REDAKCE], který ve své výpovědi připustil, že poškozeného kopnul do hlavy, pročez stěží učinit závěr o tom, jak incident proběhl a kdo poškozenému způsobil zranění čelisti. Tím spíše, že svědkyně K. [REDAKCE] opakovaně vyloučila, že by pachatelem jednání, které vnímala a viděla z pozice nezaujaté osoby (nebyla na rozdíl od většiny svědků součástí žádné skupiny), byl obžalovaný. Nelze při tom pominout, že svědkyně K. [REDAKCE] uvedla, že pachatele potkala poté ještě jednou s odstupem času a

měla možnost ho tedy vidět i v situaci podstatně méně emočně vypjaté. Byť současně hovořila o tom, že pachatelem byl raper, co tam měl koncert, je třeba zmínit, že toto byla zjevně informace, kterou musela získat zprostředkovaně, neboť uvnitř klubu nebyla a mohla si tak osobu pachatele spojit s informací získanou z doslechu. Naproti tomu porovnání pachatele a obžalovaného bylo založeno jen a výhradně na jejích smyslech a paměti. Na tomto místě je současně vhodné podotknout, že obžalovaný je osobou vizuálně velmi stěží zaměnitelnou, a to pro výrazná tetování včetně významných částí obličeje. Přesto se na místě činu osob s potetovaným obličejem vyskytovalo vícero, jak potvrdili víceméně všichni slyšení svědci a jeden takový muž popisoval zřejmě incident i ve videu provedeném k důkazu. Toto jednak sice do určité míry oslabuje závěr o vizuální nezaměnitelnosti obžalovaného, ale současně také posiluje pochybnost o tom, zda nemohl být obžalovaný zaměněn s jinou osobou a není mu obžalobou přičítáno jednání jiné osoby. Také svědek M. [REDAKCE] uvedl, že viděl potyčku, při které několik útočníků do poškozeného kopalo, a vyloučil, že by mezi nimi byl i obžalovaný.

29. V kontextu všech provedených důkazů proto soud dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného stran jednání popsaného ve výroku. Soud má za spolehlivě a bez pochybností prokázané, že se skutek stal tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku, a že obžalovaný V. [REDAKCE] B. [REDAKCE] dne 24. 7. 2021 napadl v klubu [REDAKCE] poškozeného, přičemž však nebylo možno s jistotou určit, kdo poškozeného napadl a zlomil mu čelist při potyčce, která následovala v prostoru parkoviště před zmíněným klubem. Do té se sice obžalovaný ještě po určitou dobu zapojil, ale jak konkrétně, určit nelze, a proto není možné ani označit jej za pachatele, který poškozenému zlomil čelist. Poškozený se zjevně nechoval v klubu [REDAKCE] nikterak zdrženlivě, přičemž skutečně nelze spolehlivě vyloučit, že konflikt s obžalovaným byl jediný, který v daný večer měl. Poškozený nepochybně utřil úderů od více útočníků a i výsledkem znalkyně bylo potvrzeno, že v takovém případě není možno dovodit, který z onoho množství úderů byl právě ten konkrétní, který dopadl na úhel čelisti poškozeného o potřebné velké síle a zapříčinil její zlomení.
30. Po právní stránce proto soud hodnotil počínání obžalovaného B. [REDAKCE] jako trestný čin výtržnictví dle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, jelikož v hudebním klubu plném lidí (veřejně), napadl v místě jediného vstupu, kudy logicky proudí velké množství osob (na místě veřejnosti přístupném), poškozeného. Jelikož spáchal trestný čin výtržnictví již v minulosti, je třeba nahlížet na jeho jednání jako na opětovné bez ohledu na skutečnost zahlazení tohoto odsouzení. Po subjektivní stránce jednání obžalovaného vykazuje zřejmé znaky přímého úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku jelikož svůj fyzický útok provázený cílenými údery vůči poškozenému realizoval zcela záměrně.
31. Při úvahách o druhu a výši trestu vycházel soud z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovanému, který porušil společenský zájem na nerušeném občanském soužití, do určité míry polehčuje, že jeho jednání, jakkoliv nepřijatelné a situaci nepřiměřené, bylo vyvoláno tím, že poškozený Č. [REDAKCE] a jeho přátelé v průběhu koncertu obžalovaného tento přerušili a budoucí konflikt zapříčinili. Z výpovědí svědků D. [REDAKCE] a P. [REDAKCE] bylo prokázáno, že rozhodně nejednali nikterak pokojně (i z videozáznamu je zjevné, že situace byla napjatá) a s důrazem na konstruktivní kritiku, ale vykřikovali na obžalovaného také výhrůžky násilím. Ostatně to, že je poškozený osobou, která se i v tomto konkrétním klubu zjevně nachomýtné k násilným potyčkám častěji než, aby bylo možno hovořit o náhodě, je zřejmé také z rozsudku zdejšího soudu sp. zn. 26T 183/2018 a podporuje to závěr, že jde, resp. šlo tou dobou naopak o člověka konfliktní situace vyhledávajícího. Na straně obžalovaného tak lze připustit i jistou míru obav a frustrace, které však posléze svým jednáním ventiloval zcela neadekvátně. Pokud pak v případě poškozeného bylo konstatováno, že jde o osobu, které není násilí cizí, zcela totožný

závěr nutno učinit také v případě obžalovaného, a to zejména na podkladě přestupkových rozhodnutí, která byla v řízení provedena k důkazu. Rovněž jeho trestní minulost není bez poskvrny, nicméně výtržnictví spáchané v minulosti bylo charakterově zcela odlišné. Naproti tomu jednání, pro které se aktuálně nachází ve zkušební době podmíněného odsouzení, nese významné aspekty neúcty k právům druhých na podkladu obrazu o „drsném raperovi“, v čemž jistě lze vysledovat určité styčné body s projednávanou věcí. Právě fakt, že se obžalovaný jednání vůči poškozenému dopustil v rámci zkušební doby podmíněného odsouzení, je dle soudu nejzásadnější přítěžující okolností, neboť naopak měl velmi důsledně dbát na vedení řádného života a podobných (i jakýchkoliv jiných) konfliktů se zákonem se zcela vystříhat a to tím spíše, že v jeho případě Okresní soud Plzeň-město jednou uloženou podmínku prodlužoval, z čehož lze dovozovat, že nejde o první problém v rámci zkušební doby. Na druhou stranu s ohledem na další okolnosti tohoto případu, jakož i s přihlédnutím k osobě poškozeného, nevyhodnotil soud jednání obžalovaného za natolik závažné, aby byl třeba sáhnout k trestu v nejpřísnější formě spojené s odnětím svobody. Naproti tomu uložil obžalovanému trest stále ještě alternativní v podobě obecně prospěšných prací, tak aby měl možnost energii svého stále ještě nízkého věku investovat do činností ostatním užitečné. Tento trest byl uložen ve výměře 200 hodin, tj. ve 3/5 zákonného rozmezí a současně byl obžalovanému uložen také trest peněžitý, který svou výměrou 20 000 Kč odpovídá stále ještě nižší společenské závažnosti samotného jednání obžalovaného (toho, které bylo prokázáno).

32. Pokud jde o nároky poškozených stran náhrady škody a nemajetkové újmy, tyto nezbylo než odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních, a to v plném rozsahu ve smyslu § 229 odst. 1 tr. řádu, neboť jak všechny nároky poškozeného Č[REDAKCE], tak také Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, byly vázány na zdravotní újmu a z ní pramenící následky, které byly poškozenému způsobeny. V projednávané věci však nebylo prokázáno, že by tuto újmu způsobil poškozenému obžalovaný, a tudíž není pro vyslovení povinnosti k náhradě škody a nemajetkové újmy na podkladě výsledků dokazování potřebný podklad.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Poškozený má podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí možnost žádat Ministerstvo spravedlnosti v zákonem stanovené lhůtě o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem.

Kladno 16. listopadu 2023

Mgr. Vít Sochovský v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.